

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΥΓΗ

La presse est le chiron vivant qui sonne la diane des peuples
 ἡ πρῆξις—ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἡ ζωσα δάλ-τιγξ, ἡ κροτοῦσα τὸ ἐγερετήριο τῶν λαῶν.
 (Βίκτωρ Οὐγκώ).

Ἐπὶ τῇ ἀνδρῶν δὲ τῶν ἐν ΚΥΘΗΡΟΙΣ δρ. 2.—Διὰ τῶν ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΕΙ δρ. 4.—Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φ.χ.

Οἱ ἀλλοδαποὶ πρὸς τὴν ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ δέον τ' ἀπευθύνονται εἰς τὸ Ἐνδοχέριον Ἐπιτάμης, ἐδρ. Ἐργασ.

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΝΙΚΟΛ. ΔΕΛΑΚΟΒΙΑΣ—στὰ Πρωτὰ τὰς πολιτικὰς ἐπιστάμας σπουδάζας.

ΦΥΛΛΟΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΓΙΟΥ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Οὗ τὴν μνήμην εὐλαβῶς πανηγυρίζοι δύο φίλτατα τῆς νήσου μας χωρία

Ο ΚΑΡΑΒΑΣ

ΚΑΙ

Ο ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ

Τοῦ Χαράλαμπους τῷ Ναῶ νῦν προσδρά-
 μωμεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ αὐτοῦ προσκυνήσω-
 μεν, ἐκ κινδύνου κράζοντες καρδίας αὐτῷ,
 πρόδραμον καὶ λ' τρωσάμεν τῆς παρούσης ἀνί-
 κης τάχυνον καὶ σκέπασον τῆς πανώλους τὴν
 θραῦσιν. ταῖς πρὸς Χριστὸν εὐχαῖς σου ἀθλη-
 τὰ ἵνα σε πάντες ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ἱερεῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ θῦτα ἐννοιώτατε,
 ἀθλητῶν καλλονὴ καὶ μάρτυς γενναϊότητε.
 Ἱερὲ Χαράλαμπε, μεσίτ' υἱὸν Χριστῷ, ὅπως
 ἐξάρῃ τοῦ λοιμοῦ, τὴν βαρυτάτην συμφορὰν,
 τὴν ἡμᾶς κατατρυχούσαν. Ἐχεις τὰ δυσω-
 ποῦντα, τοῦτον τίμια πάθη καὶ τὸ μαρτύριον
 τὸ σὸν, ὃ δι' αὐτὸν χαίρων ἤνυσας.

Τὸν ἐν ἱερεῦσι θαυματουργὸν καὶ ἐν ἀθλο-
 φόροις ἀπροσμάχητον βοηθὸν, τὸν Μέγα Χα-
 ράλαμπον ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἦν στυλὸς ἀκλόνητος τῆς ἐκκλησίας Χρι-
 στοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς Οἰκουμένης
 σοφὲ ἐδείχθη. Χαράλαμπε, ἑλπίδας ἐν τῷ
 κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου ἔλυσας καὶ εἰδώ-
 λων τὴν σκοτομαίναν μάκαρ, διὸ ἐν παρηγοίᾳ
 προέβλεπε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

Χαίροις ἀθλητὰ Χαράλαμπε, ἀγγέλων συ-
 νόμιλε καὶ Ἀποστόλων ὁμότροπε, ἐπὶ κούσα
 τὴν δέσπιν σου καὶ δίδω τοῖς ἀσθενέσι τὴν
 ἴασιν.

Υκέπε, ὁρροῦρει καὶ φύλαττε ἀθλητὰ τοὺς
 ὑπὸ τὴν σκέπην σου καταφεύγοντας, ταῖς
 θείαις σου πρεσβείαις μάρτυς Χαράλαμπε.

Τὴν 10ην Φεβρουαρίου, δύο ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα,
 καλότερα, προοδευτικώτερα καὶ ὑπὸ ἐποψὴν τοποθε-
 σίας ῥωμαντικώτερα χωρία τῆς νήσου μας,

ὁ **Καραβάς** καὶ τὸ **Μυλοποτάμιον**,
 μεγαλοπρεπέστατα καὶ διὰ θρησκευτικῆς πο-
 πῆς πανηγυρίζουσι τὴν ἐπέτειον μνήμην τοῦ πολιού-
 χου, τοῦ προστάτου καὶ φρουροῦ τοῦ χωρίου των, τοῦ
 Μεγαλμάρτυρος καὶ Ἱερομάρτυρος

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Ἀφοῦ δὲν μᾶς ἦτο δυνατόν νὰ παραστῶμεν εἰς
 τὴν πανήγυριν ἀμφοτέρων τῶν φιλοτίμων χωρίων,
 ἀφοῦ δὲν μᾶς ἦτο δυνατόν νὰ συμμετάσχωμεν τῆς
 χαρᾶς καὶ τῆς εὐθυμίας φιλάτων συμπατριωτῶν,
 ἐνομίσασμεν δίκαιον νὰ συνεορτάσῃ μετὰ τῶν φίλων
 Καραβιτῶν καὶ Μυλοποταμιτῶν, τοῦλάχιστον ἡ ἐξη-
 μερὶς ἡμῶν, εὐγνωμόνως φερομένη πρὸς χωρία, ἐνθα
 ἔτυχε θερμῆς ὑποδοχῆς. Διὰ τοῦτο, τὸ σημερινόν μας
 φύλλον εἶνε ἐορτάσιμον, διὰ τοῦτο νῦν ἔχθη κατὰ τὸ
 σχῆμα καὶ διὰ τοῦτο δημοσιεύει τὴν εἰκόνα τοῦ πο-
 λιούχου τῶν χωρίων μετὰ ἐκτενοῦς περὶ τοῦ ἱερο-
 μάρτυρος βιογραφίας.

Ἀμφότερα τὰ ἐορτάζοντα χωρία διεκρίθησαν πάν-
 τοτε, ἰδίᾳ ὅμως διὰ τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν ἀγα-
 πην ἥτις διακρίνει τοὺς φίλους Καραβίτας καὶ Μυ-
 λοποταμίτας, οἵτινες οὐδεμίαν εὐκαιρίαν ἀφίνουσι νὰ
 τοῖς διαφύγῃ χωρὶς ν' ἀποδείξωσιν ὅτι πρὸ τοῦ γενι-
 ὡ συμφέροντος τῶν χωρίων, ὅλα τὰ προσωπικά συμ-
 ροντα καὶ τὰ πάθη σιωπῶσιν. Ἀποτέλεσμα τῆς χρι-
 στιανικῆς ἀγάπης καὶ ὁμονοίας εἶνε ἀμφότερα τὰ
 πιβάλλοντα κτίρια τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπους, ὅμοια
 τῶν ὁποίων εἰς οὐδὲν ἄλλο χωρίον τῆς νήσου θ' ἰσχυ-
 ραντῆσθε, εἶνε ἐπίσης καὶ τὰ κτίρια τῶν σχολείων
 καὶ ἡ μέριμνα τῶν κατοίκων, ἵνα τὰ τελευταῖα ταῦτα,
 ὡς πάντοτε ἐν καλῇ καταστάσει.

Δυστυχῶς τὴν ὁμόνοιαν ταύτην, ἥτις διακρίνει
 ἀμφότερα τὰ ἐορτάζοντα χωρία, δὲν θ' ἰσχυραντῆσθε
 τὸσον εὐκόλως, τὸσον εὐλακρῶν καὶ εἰς τὰ λοιπὰ χω-
 ρία τῆς νήσου, τινὰ τῶν ὁποίων μαστίζει ἡ διχόνοια,
 ὁ φθόνος καὶ τὰ προσωπικά πάθη, ἀποτέλεσμα τῶν

ὁποίων, οὔτε ἐκκλησίαν εὐπρεπὴ νὰ ἔχωσιν, οὔτε
 κτίριον σχολείου. Καὶ τοῦτο διότι ὁσάκις διενεργου-
 νται ἐκλογαὶ ἐν τῇ πατρίδι μας, εἴτε βουλευτικαί,
 εἴτε δημοκρατικαί, οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων δὲν ὁμο-
 νοοῦν ἵνα ὑποστηρίξωσιν ἐκεῖνον ὅστις ὑπόσχεται
 νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὸ χωρίον των, δηλαδὴ ἐκεῖ-
 νον ὅστις, ὡς ἐκ τῆς ἱκανότητος του ὑπόσχεται ὅτι
 θ' ἠφροντίσῃ εὐλακρῶς περὶ τῶν γενικῶν καλῶν τοῦ
 χωρίου, ἀλλὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν λησμο-
 νοῦσι τὸ χωρίον καὶ μόνον εἰς τὸ προσωπικόν των
 συμφέρον ἀποβλέπουσι, λησμονοῦντες ὅτι τὸ μὲν
 προσωπικόν συμφέρον εἶνε ἐφήμερον, ἐνθ' ὁ γενικόν,
 περὶ ὅλου τοῦ χωρίου δηλαδὴ, παραμένει αἰώνιος ἐπὶ
 ἀγαθῷ πάλιν αὐτῶν τῶν κατοίκων.

Τὸ λάθος αὐτὸ ὅλοι ἀντιλαμβάνομεθα, καὶ ὅλοι
 ὅταν παρῶμεν αἱ ἐκλογαὶ ἀναγνωρίζομεν, μὲ τὴν
 διαφορὰν ὅτι τὸ λησμονοῦμεν πάντοτε τὴν ἡμέραν
 τῆς ἐκλογῆς. Ἀς ἐλπίσωμεν ὅτι ὅσον γενοῦμεν, τό-
 σον διδασκόμεθα ἐκ τῶν σφαλμάτων μας.

Ν. Δελακοβίας.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

«Ὅλοι οἱ ἄγιοι διὰ πίστεως
 ἠκατηγωνίσαντο βασιλείας
 καὶ αἰνέσωμεν ὅθεν αὐτοὺς.»

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, μᾶς διδάσκει εἰς τὸ
 θεῶν αὐτοῦ καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ν' ἀπαρνηθῶμεν τὸν ἑαυ-
 τόν μας, καὶ νὰ σηλώσωμεν τὸν Σταυρὸν τοῦ ἐπάνω μας,
 καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν τὸ ὅποιον κατῳκίσαν πολλοὶ
 ἄγιοι καὶ ἄνθρωποι, καθὼς ἦσαν οἱ ἀσκηταὶ καὶ ἐρημίται,
 οἱ ὁποῖοι ἀπαρνοῦντο τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐγγύσματα, τὸν
 πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, καὶ ἔφευγον εἰς τὰς ἐρημίας.
 Τοιοῦτοι ἐστάθησαν καὶ οἱ σωφρονιστοὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκ-
 κλησίας μας, οἱ ὁποῖοι ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν εἶχον, πῶς νὰ
 ὠρεθίσουν ψυχὰς ἀνθρώπων, πῶς νὰ τοὺς ἐπιστρέψωσιν εἰς
 τὰ ὁρθὰ δόγματα τῆς ἐκκλησίας, πῶς νὰ τοὺς στερεώσωσιν
 εἰς τὴν ὁρθόδοξον, καὶ δὲν ἐφρόντιζον μῆτε διὰ τὴν ἀνά-
 πικρὸν τοῦ σώματος, μῆτε διὰ πλοῦτον, καὶ ἄλλα κτήματα

ἐξαιρέτως δὲ ἐστάθησαν τοιοῦτοι οἱ ἀγιοτάτοι μάρτυρες, οἱ
 γενναῖοι στρατιῶται τοῦ ἐπουρανίου βασιλείου Χριστοῦ, οἱ
 καλλίνικοι νικηταὶ τῆς πλάνης, καὶ τῆς ἀσεθείας, καὶ αὐτοῦ
 τοῦ κοσμοκράτορος διαβόλου. Οἱ ὁποῖοι, οὐ μόνον κατεργή-
 ησαν πλοῦτον, καὶ κτήματα, καὶ δόξαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ
 ἴδιον τὸ σῶμα παρέδωκαν εἰς μίαν τιμωρίαν, καὶ βασά-
 νους ἀνθρώπων, εἰς τὸσον ὅπου καὶ αὐτὴν τὴν γλυκύτα-
 ταν ζωὴν τὴν ἐκαταφρόνησαν, καὶ ἐπρόκειραν τὸν θάνατον.
 Αὐτοὶ οἱ μάρτυρες βεβαίως ἀπαρνήθησαν τὸν κόσμον, καὶ
 τὸν ἑαυτῶν τὸν ἐπειδὴ καὶ ἐστερήθησαν τὴν παρούσαν πο-
 λιτείαν τὴν ζωὴν, καὶ ἐσκήνωσαν ἐπάνω τὸν σταυρὸν των, καὶ
 ἐσώθησαν βεβαίως καὶ στερεὰν τὴν ὁρθόδοξον πίστιν, καὶ τὴν
 ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, στεγάζοντες ὁρθῶς, πῶς οὐκ εἶχον
 ὡς μένουσαν πόλιν, καὶ διὰ τοῦτο διελθόντες ἐπέζησαν τὴν
 μέλλουσαν τούτου χάριν καὶ ἐδοξάσθησαν ὑπὸ Θεοῦ, καὶ
 ἐτιμήθησαν καὶ οὐ μόνον ἀπολαύσαντες τὴν εὐράνιον βα-
 σιλείαν, καὶ χαίρουσιν αἰώνως μετὰ τὸν Χριστόν, διὰ τὴν
 ὁποῖον ἔχυσαν τὸ αἷμά των, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς καὶ ἀπανταχοῦ
 τῆς οἰκουμένης τιμῶνται καὶ ἐσσεύονται, καὶ θέλουσι ὁμο-
 σθῇ εἰς αἰῶνα τὸν ἄπαντα. Τοιοῦτος γενναῖος στρατιώτης τοῦ
 Χριστοῦ ἐστάθη καὶ ὁ σήμερον ἐορταζόμενος καὶ τιμώμενος
 ὁ ἱερομάρτυς καὶ μεγαλομάρτυς Χαράλαμπος, ὁ ὁποῖος ἦτο
 πρότερον ἱερεὺς εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Μαγνησίας. Κατὰ
 τοὺς καιροὺς ἐκεῖνους ἐβασίλευεν εἰς τὴν Ῥωμὴν Σεβήρος ὁ
 δυσσεβὴς, ἐν ἔτει (198) καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν ἦτο εἰς ἡγεμόν
 ἀπηνὴς Λουκιανὸς ὀνομαζόμενος, ὅστις ἐβασίλευε πολ-
 λούς χριστιανούς διὰ νὰ ἀρνηθῶν τὴν εὐσέβειαν, καὶ νὰ
 προσκυνῶσιν ἀνάσθητα εἰδώλα καὶ μαθῶν ὅτι ἐκεῖ εἰς
 τὴν πόλιν τῆς Μαγνησίας, ἦτο ἕνας ἱερεὺς Χαράλαμπος
 ὀνομαζόμενος, ὅστις ἐδίδασκε τοὺς λαοὺς παρηγορία, λέγων
 νὰ πιστεύωσιν εἰς τὸν Χριστόν, ἐθιμώθη, καὶ ἐστείλε στρα-
 τῶτας νὰ τοῦ τὸν φέρωσι καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἠρώτησε, διὰ τί
 κατεργάζοις τὰ εἰδώλα, καὶ τὰ βασιλικὰ δόγματα; ὁ δὲ
 ἄγιος ἀπεκρίνατο ἀεὶ ὡς ὑπακούω εἰς τὸ ἐπουρανίου βασι-
 λείου Χριστοῦ τὰ δόγματα, καὶ σωτήρια προσταγήματα, δὲν
 προσκυνῶ δὲ διὰ Θεοῦ ἀνάσθητα καὶ ἄψυχα εἰδώλα, ἀλλ'
 ὁ Δεσπότης μου Χριστὸς δίδει ζωὴν αἰώνιον, καὶ μακαρί-
 τητα εἰς τοὺς δοῦλους του καὶ ὅπου ἐπικαλεσθῇ τὸ παντε-
 δόνικον αὐτοῦ ὄνομα, φέρωσιν οἱ δαίμονες καὶ πᾶσα ἀσθε-
 νεια ἀνάτος ἱατρύεται. Λέγει τὸν ὁ ἄρχων ἄφες τὴν
 περισσόλογίαν γέροντα, καὶ κάμε ὡς πρόνους τὸ συμφέρον
 σου προσκύνῃς τοὺς θεοὺς, πρὶν δοκιμάσῃς τὰ σκληρὰ καὶ
 πάνδεινα κολαστήρια. Καὶ ὁ ἄγιος αἶψα δὲν βασανισθῶμεν
 ἐὼς πρόσκαιρα, δὲν κληρονομοῦμεν τὰ αἰῶνα ἀγαθὰ εἰς τὸν
 παρόντα. Τότε ταχυνήτε οἱ ἄρχοντες, ἔφερον τὰ δει-
 νότερα κολαστήρια, λέγοντες: αὐτὸν τοῖς θεοῖς κακὴ κα-

Ὁ κ. Κωνσταντίνος Σάβας εἶνε ὁ ἐξοχώτερος τῆς Ἑλλάδος ἱστορικός μεσαιωνογράφος· τὰ δ' ἔργα τοῦ ἀπολαύοντα παγκόσμιον φήμην, εἶνε τὰ πολιτισμώτατα καὶ τ' ἄριστα, διό καὶ πλεῖσται εὐρωπαϊκὰ ἀκαδημία τὸν ἐξέλεξαν ἐπίτιμον μέλος τῶν. Εἰς τὴν διακεκριμένην φήμην μας καὶ ἔρχον Ἑλληνα, ὁρεῖται καὶ ἡμεῖς τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος μας ἢ, ἐν μεταφράσει δημοσιεύμεν ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι τῆς ἐφημερίδος μας ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5 Ἰανουαρίου 1898.

Ἀγαπητέ μοι Δελακοβία,

Σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς «Κυθηραϊκῆς Αὐγῆς» καὶ σὲ συγχάριζα διὰ τὴν ἐκδοτὴν τῆς καὶ διὰ τὸ προοδευτικὸν πρόγραμμά της. Ὁ σκοπὸς της, ἡ πολιτικὴ διαπαιδαγώγησις τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας σου, εἶνε ἐκ τῶν ἀνωτέρων καὶ πατριωτικωτέρων. Εἰν ἕκαστος τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πολιτευομένων ἐμμεῖτο τὸ διδόνμα σου, ἰδοὺ ἀμέσως πληθὺς ἱεροκυρίων, κηρυσσόντων τὸ πολιτικὸν εὐαγγέλιον καὶ διαμορφούντων δημόσιον φρόνημα. Δυστυχῶς δὲν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ὡς συνέπειαν τῆς τοιαύτης ἀκηδεΐας ἔχομεν λαὸν ὅστις, αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἀποτελῶν τὴν εὐπλάστον μάζαν καὶ ἐμφορούμενος ὑπὸ τῶν ἀρίστων προθέσεων, ἐμεινεν ἀμόρφωτος πολιτικῶς καὶ ἐπομένως ἀνίκανος νὰ ἐννοήσῃ τὴν σημασίαν τοῦ πολιτεύματος τοῦ καὶ ἀγνοεῖ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ. Ἐξακολουθεῖ λοιπὸν, φίλτατε, ἐν τῷ καλῷ ἀγῶνι εἰς ὃν κατέλθεις καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ καλὴ σου θέλησις, νὰ ὑπηρετήσῃς τὸν τόπον σου, θ' ἀναγνωρισθῇ καὶ θ' ἀμειψθῇ.

Σὲ φιλῶ

Ἀντώνιος Καρτάλης

Ὁ κ. Ἀντ. Καρτάλης, νεαρὸς πολιτειολόγος, υἱὸς τοῦ πρώην βουλευτοῦ Βόλου, οὗ, καὶ τὸ πολιτικὸν στάδιον καὶ κόμμα διαδέχεται ἀπὸ τὰς προσεχέας βουλευτικὰς ἐκλογάς, εἶνε ἀπὸ τοὺς πλέον μορφωμένους νέους πολιτευτάς. Ἐν Παρίσις ἐπὶ τριετίαν κατέγινεν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης, φοιτήσας καὶ εἰς τὴν αὐτῇ σχολῇ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν, ὅπου καὶ συνεδέθημεν φιλικώτατα. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν μετέβη καὶ εἰς Γερμανίαν, Ἀγγλίαν καὶ Ἑλβετίαν, διαμείνας καὶ εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς χώρας ἄλλα τρία ἔτη. Σήμερον κατ' ἐπιστημονικῶς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶς ὅσον ὀλίγοι Ἕλληνες, εἶνε ὁ ἰσχυρότερος κομματικῶς, καὶ ὁ ἰκανώτερος λόγῳ τῶν σπουδῶν τοῦ, τῶν πολιτευομένων πάσης τῆς Θεσσαλίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13 Ἰανουαρίου 1898.

Φίλτατέ μοι,

Σ' εὐχαριστῶ υπερβαλλόντως διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς «Κυθηραϊκῆς Αὐγῆς» ἢν ἀναγινώσκω μετὰ πολυλοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὰς μεταρρυθμιστικὰς τῆς ἀρχῆς καὶ διὸτι ἀπὸ τῶν μοῦ προκαλεῖ κατ' αὐτὰς ὁ τύπος τῆς πρωτεύουσας. Συμφωνῶ πληρέστατα μὲ τὴν γνώμην σου, ὅτι ἡ ἰδέα τῆς πατρίδος εἶνε ἱερωτέρα καὶ ὑψηλότερα παθὼν καὶ ὅτι ὁριστικῶς. Θεὸς, Βασιλεῖα καὶ Νόμος δὲν εἶνε εἰμὴ μέσα ἐξυπηρετοῦντα τὴν πατρίδα, ἥτις εἶνε ὁ ὕψιστος σκοπὸς καὶ τὸ παμμεγίστον κέντρον, περὶ ὃ τὰ πάντα περιστρέφονται. Μὴ ἦρεσε παραπολὺ καὶ τὸ περὶ Χριστουγεννίων ἄρθρον ἥτο λίαν ποιητικὸν καὶ καλλιτεχνικῶς μυθολογικόν. . . .

Σὲ ἀπάζομαι ἀδελφικώτατα
Νικόλαος Πίχτος

Ὁ κ. Νικόλαος Πίχτος ἀνεψιὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ μεγάλου ευεργέτου τοῦ ἔθνους, τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τιμωμένου τῷ Ἑλληνικῷ ὄνομα Γ. Ἀδερφοῦ εἶνε ἀπὸ τοὺς ὀλίγους νέους ἄνδρας, τοὺς ὁποῖους ἡ ἐποχὴ μας καλλιεργεῖ. Εἶνε διδάκτωρ τὰ νομικὰ τοῦ ἐν Ἀθῆναις Πανεπιστημίου καὶ διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας τοῦ ἐν Βερολίῳ Πανεπιστημίου. Ἀπὸ ἐξατίας τῆς σπουδῆς ἐν Εὐρώπῃ, εὐρίσκεται ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐν Παρίσι. ὅπου καταγίνεται εἰς φιλοσοφικὰς μελέτας καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν σπουδὴν τῶν διαφόρων φιλοσοφικῶν σχολῶν καὶ συστημάτων τῶν ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ κρατούσων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14 Ἰανουαρίου 1898.

Φίλε Δελακοβία,

Ἐγκαρδίους εὐχὰς ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει καὶ θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὴν «Κυθηραϊκὴν Αὐγὴν» ἥς, τοὺς δύο πρώτους ἀριθμοὺς ἔλαβον. Ἔσο βέβαιος ὅτι θὰ ἐπιτύχῃς τοῦ εὐγενοῦς σκοποῦ σου τὴν πληρῶσιν, ἐάν πιστῶς τηρήσῃς τὰς δηλώσεις τὰς ὁποίας κάμνεις ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ καὶ ἐάν ἐπιμένῃς εἰς τὸ ὑγιὲς πολιτικὸν πρόγραμμά τοῦ ὁποῖον ἐπαγγέλλεσαι. Ἐπιδοκίμαζα πληροῦστα τὴν ἰδέαν σου νὰ ἐκδώσῃς ἐφημερίδα, τὴν πολιτικὴν μόρφωσιν τῶν συμπολιτῶν σου σκοποῦσαν, διότι πράγματι ὁ Ἕλληνας λαὸς ἀστικῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπὸλυτον ἔχει ἰνάγκην.

Σὲ ἀπάζομαι φιλικῶς
Ἰωάννης Σαρίπολος

Ὁ κ. Ἰωάν. Σαρίπολος, υἱὸς τοῦ μακαρίτου καθηγη-

τοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Νικολ. Σαρίπολου, οὗ ἔργον ἦν τὸ λειτουργεῖν Σύνταγμα, εἶνε ἐκ τῶν καλλιτέρων νέων ὁσιν ἐσπούδασαν ἐν Εὐρώπῃ. Διδάκτωρ τοῦ Δικαίου τῆς ἐν Παρίσι νομικῆς σχολῆς, θεωρεῖται σήμερον παρὰ πάντων ὁσιν τὸν ἀνεστράφησαν, ἀνωτέρου τοῦ σοφοῦ πατρὸς τοῦ οὗ, ἡ ἐπιστημονικὴ ἐξέχουσα μοναδικὴ οὐσα ἐν Ἑλλάδι, μόνον ἐν Εὐρώπῃ εὐρίσκει ὁμοτίμους.

Δημοσιεύοντες τὰς ἀνωτέρω τέσσαρας φιλικὰς ἐπιστολάς, νομίζομεν κατ' ἀλλήλῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφράσωμεν καὶ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τοὺς συμπατριώτας κυθηρίους, διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν ἣν ἔκαμον τοῦ φύλλου μας. Εἶνε δημοσιονομικὸν φαινόμενον ἔκτακτον καὶ ἀξιοσημειωμένον, νὰ καλλιερῶμεν μεταξὺ κυθηρίων

Χίλια πεντακόσια φύλλα

καὶ νὰ μᾶς ἐπιστραφῶσιν ὡς ἀπαιδέμενα μόνον δύο, τὸ ἐν ἀπὸ τῶν πόλιν τῶν Κυθῶρων καὶ τὸ ἕτερον ἐκ Πειραιῶς.

Χίλια φύλλα κυκλοφοροῦσιν ἐν τῇ νήσῳ μας καὶ ἀπὸ τὰ χίλια ταῦτα νὰ μᾶς ἐπιστραφῇ μόνον ἓν εἶνα γεγονός· τὸ ὅποιον ἐάν παρελείπομεν ν' ἀναφύομεν θὰ ἠδικούσαμεν ἑαυτοὺς καὶ θὰ ἐδίδομεν ὅπλον πρὸς ὅλον δῆποτε ὅστις ἤθελε δυσμενῶς κρίνει τὴν «Κυθηραϊκὴν Αὐγὴν», ἡ ὁποία εὐθὺς νῦν καὶ πανίσχυρος ἀπὸ τὴν πάνδημον συνδρομὴν τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ, τραβᾷ ἐμπρὸς χωρὶς κανένα νὰ ροβήται. Ἀλλὰ μὲ τὸ θάρρος ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶνε κτήμα παντὸς τιμίου ἀνθρώπου, παντὸς εὐσυνειδήτου, τοῦ ὁποῖου τὸ μέτωπον λάμπει ὡς ὁ ἥλιος καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποῖου μετώπου οὐδεμία κηλὶς δύναται νὰ σταθῇ, καὶ μὲ τὸ θάρρος ἐπαναλαμβάνω, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον χορηγεῖ εἰς ἡμᾶς ἡ ἀπαποθήκη εἰς τὸν ἑαυτὸν μας καὶ εἰς τὰς σπουδὰς μας, σπουδὰς τὰς ὁποίας οὐδεὶς κυθηρίος ἔκαμεν, διότι οὐδεὶς κυθηρίος εἰδικὸς εἰς Εὐρώπῃ ἐπὶ τριετίαν τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμης ἐσπούδασε, θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον ἐχαράξαμε ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου, μετ' ἐλπίδος ἀποδιδέοντες πρὸς τὸ μέλλον τὸ ὅποιον μᾶς ἀνέκει.

Καί, ἂν σκοποῦμεν νὰ ὑπηρετήσωμεν τὴν πατρίδα μας εὐλικρινῶς καὶ εὐσυνειδήτως, καὶ ἂν σκοποῦμεν νὰ ὑπηρετήσωμεν τοὺς συμπατριώτας μας οὐχὶ μὲ ψευδοπροσχέσεις καὶ ἄτιμα πολιτικὰ τεχνάσματα, τὸ ἀπεδείξαμεν μέχρι τοῦ σημερινοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος μας, θὰ τὸ ἀποδείξωμεν δὲ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ ὡς δημοσιογράφοι καὶ εἰς τὰς μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν μας σχέσεις ὡς πολιτευόμενοι.

Γράφομεν ἐφημερίδα οὐχὶ ἵνα προκαλῶμεν πᾶν καὶ μίσῃ, ἀλλ' ἵνα ὠφελοῦμεν τοὺς πάντας. Διὰ τοῦτο καὶ ὅταν φθάνωσι τὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος μας ἐν τῇ νήσῳ, γίνονται ἀνάρπαστα, διὰ τοῦτο στερεότυπος φράσις ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ στόματα πάντων τῶν συμπολιτῶν μας, ὅταν περὶ αὐτῆς ἀπορρίπνεται, «αὐτὴ εἶναι ἐφημερίς» διότι ἀπ' αὐτὴν μανθάνομεν νὰ καλλιεργῶμεν τοὺς ἀγρούς μας, μανθάνομεν τὰς τιμὰς τῶν ἐμπορευμάτων μας, μανθάνομεν ἀμερόληπτως γραμμένας τὰς κοινωνικὰς εἰδήσεις τῆς ἐπαρχίας, διότι ἀπ' αὐτὴν μανθάνομεν τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος μας· ἐπίσης περιλήψιν ἐθνικῶν εἰδήσεων, διότι τέλος ἀπ' αὐτὴν θὰ μάθωμεν, τί ἐστὶ δῆμαρχος, τί βουλευτὴς, τί δημοτικὸς σύμβουλος, τί εἰρηνοδίκης, τί πολιτεία, τί διοίκησις κτλ., περὶ τῶν ὁποίων ὁ κ. Δελακοβίας ὡς εἰδικός, θ' ἀσχοληθῇ ἐν σειρά ἄρθρων.

Τοιαύτη εἶνε ἡ γνώμη τὴν ὁποίαν ἐσχράτισε περὶ τῆς ἐφημερίδος μας ὁ κυθηρίος λαός, καὶ τὴν γνώμην ταύτην οὐτε αὐτὸς ὁ Ἐνὲμ δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ τοῦ τὴν βγῇ, πολλὰ μᾶλλον ψευδοχρίσται καὶ ψευδοπροφῇται, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ σύνθετον παρουσιάζονται ἐν παραμοναῖς ἐκλογῶν, ὅπως παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις.

Ἡμεῖς θὰ γίνωμεν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς τιμιότητος ἱεροφάνται, κήρυκες δὲ καὶ θερμοὶ ὑποστηρικταὶ τῶν γενικῶν καλῶν καὶ οὐχὶ τῆς καταστρεψάσης τὴν Ἑλλάδα συναλλαγῆς, διὰ τῆς ὁποίας ὠφελοῦνται ὀρισμένα πρόσωπα καὶ καταστρέφονται τὰ γενικά συμφέροντα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὀρελείται ὁ πολὺς λαός, ὁ λαὸς ὁ ἐργατικὸς, ὁ λαός, ὁ διὰ τοῦ ἔργου τοῦ προσώπου τοῦ τρώγων τὸν ἄρτον τοῦ.

Ὅθεν, ἀπόλυτον ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τὰ εὐγενῆ αἰσθημὰ τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ, ὅστις ὁσάκις συνάντησε τιμωτῆτα καὶ εὐλικρινεῖαν, αὐταπάνουσιν καὶ προαιμιτικὴν ἰκανότητα, πάντοτε τὴν ἀντήκαμε, πάντοτε τὴν ἱκανοποίησα, διὰ τοῦτο ἀπόλυτον καὶ ἡμεῖς ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι θὰ κατισχύσωμεν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μας, ἀπόλυτον ἔχομεν πεποίθησιν εἰς τὴν προσεχὴ νίκην μας, νίκην οὐχὶ τοῦ Δελακοβία, ἀλλὰ τῶν εὐγενῶν ἰδεῶν τοῦ, τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν τοῦ, ἀρχῶν πολιτικῶν, τὰς ὁποίας μᾶς ἐπιβάλλουσι τ' ἀποτελέσματα τοῦ τελευταίου πολέμου, πρὸς δὲ τῆς εὐλικρινείας τοῦ καὶ τῆς τιμιότητός τοῦ.

Ν. Δελακοβίας.

ΛΟΓΟΣ

Β. Τζωρτζοπούλου σχολάρχου

ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἐν Ποταμῷ συλλόγου

«Ἡ Πρόδοσις»

(Διὰ συνέχειαν Ἰδε ἀριθ. 4.)

Ὅλους μᾶς ἔχει κυριεύσει ἂν ὄχι ἄλλο τι· τοὺς ἑλπίστας ἡ ἀδιὰρξία καὶ πρὸς τὸ δημόσιον καλὸν καὶ πρὸς τὸ τῶν συμπολιτῶν μας. Ἀπὸ δὲ πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα κἄθε ὄραν βλέπομεν τοιοῦτοτρόπως φερόμεθα, συλλογισθῆτε ἂν ἦνε δυνατόν νὰ ἤμεθα προσεκτικώτεροι πρὸς ὅτι δὲν βλέπομεν, τὰ θεῖα. Οἱ μὲν περισσότερον ἀνεπτυγμένοι νομίζομεν, ὅτι, ὅσον κατηγοροῦμεν καὶ ἐμπαίζομεν τὴν ὁρσκειαν, τὸσον περισσότερον εὐφυεῖς εἴμεθα, θεωροῦμεν δὲ ὡς ὀπισθοδρομικοὺς

ὅσους καὶ ὀλίγους μόνον καταγίνονται εἰς τὰ ὁρσκεινικά. Οἱ δὲ ὀλιγώτερον ἀνεπτυγμένοι δὲν ἔχουν μὲν τὴν εὐφυίαν τῶν πρώτων, μεταβαίνουσι τακτικῶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀκούουσι ἄρχει τοὺς ὁμιλοῦν καὶ τὰς εὐχὰς, αἱ ὁποῖαι ἀναπέμπονται ἐκεί πρὸς τὸν δημιουργὸν τοῦ παντός, ἀλλὰ τὰ λόγια τῶν ἱερέων καὶ τῶν ψαλτῶν δὲν εἰσέρχονται εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, διότι τὰ περισσότερα τοῦλάχιστον δὲν τὰ ἐννοοῦν ὁλοτελῶς. Πηγαῖνον λοιπὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, διότι τοιοῦτοτρόπως ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας συνήθισαν. Λαίπει λοιπὸν καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τὸ ἀληθές, τὸ ἐνεργὸν ὁρσκεινικὸν αἶσθημα.

Ἄλλ' ἂν ἡ πατρίς, ἡ κοινωνία καὶ ἡ ὁρσκειὰ εἶνε ξένα δι' ἡμᾶς, μήπως δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐκείνομεν προδότες εἰς τὰς ἐπιστήμης; Δὲν πρὸκειται περὶ τῶν φιλοσοφικῶν ἐπιστημῶν. Διότι παραχρῆμα τούτων δὲν δύναται τις νὰ μᾶς κατηγορήσῃ πολύ, διότι δὲν εἶνε τῆς ἐποχῆς. Τώρα ἀμείζοντες εἰς τὴν Εὐρώπῃ αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμης. Ἀλλὰ καὶ πρὸς ταύτας δυστυχῶς εὐρίσκαμεθα εἰς τὴν αὐτὴν σχέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν ὁρσκειαν. Καὶ πρὸς τὰς ἐπιστήμης εἴμεθα ἂν ὄχι νεκροὶ τοῦλάχιστον ἀδιάφοροι.

Οὐδεμία ζωὴ οὐτε ὡς πρὸς τὸ αἶσθημα τῆς πατρίδος, οὐτε ὡς πρὸς τὸ τῆς κοινωνίας, ἀλλ' οὐτε ὡς πρὸς τὸ τῆς ὁρσκειας καὶ τῆς ἐπιστήμης. Ἐν μόνον αἶσθημα βασιλεύει ἀπὸ τῆς μίας ἁκρας τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῆς ἄλλης, τὸ ἀτομικὸν συμφέρον, ὁ ἀτομικισμός, ὁ ἐγωϊσμός, ἡ ἰδιοτέλεια. Ἀλλὰ πέραν τῶν ἀτόμων ὑπάρχει τὸ χῆμα, ἡ καταστροφὴ κατὰ τοὺς ἀτομολόγους. Καὶ πράγματι, ἰδοὺ πού μᾶς ἐφερν ἡ βασιλεία τῶν κυρίων μας τούτων, εἰς τὴν χρεωκοπίαν, τὴν ἰθνηκὴν ἀτίμωσιν, τὸν ξανακὸν ἐλεγχον καὶ ἀπειλὴ νὰ ἐπιφέρῃ καὶ τὴν ἐντελὴ ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους ὑποδούλωσιν καὶ καταστροφὴν.

Τὰ κακὰ ταῦτα, Κύριοι, πολλοὶ συμπολιταὶ μας βλέποντες πρὸ πολλοῦ, γήγοντο νὰ λείψωσιν ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἐκαμν μάλιστα κατὰ περισσότερον. Ἐξέφρασαν τὸν πόθον νὰ συνενωθῶσιν ὅλα τὰ καλὰ στοιχεῖα τοῦ τόπου διὰ νὰ ἐνεργήσωσιν ὡς δύναμις συνηνωμένη πρὸς ἐκρίζωσιν ἀπὸ τῆς κοινωνίας τῶν κακῶν τούτων, τὰ ὁποῖα τὴν καταστρέφουν. Ἀλλ' εἶπε διότι δὲν εἶχον γίνεαι τὰ κακὰ ταῦτα τῶσον ῥαγεῖα πρὸ τοῦ πολέμου ὅσον ἔπειτα ἀπὸ τοῦτον, εἶπε διότι ἐροῦντο μήπως ἀποδοθῇ εἰς αὐτοὺς ὀπισθοδρομικὸς σκοπὸς ἀπὸ ἄλλους, εἰσάξον νὰ ἀναλάβωσιν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς τοιαύτης συνενώσεως τῶν χρηστών. Ἀλλὰ τώρα ὅλοι βλέπουν τὸν κίνδυνον τῆς τελείας καταστροφῆς. Ἐπιμένουν οἱ στρατιῶται τῆς ἰδέας τῆς συνενώσεως τῶν καλῶν ἐποπλαπλασιάζοντες, κανεὶς ὅμως δὲν ἐνέδωκε νὰ λάβῃ τὴν σημαίαν καὶ νὰ πηγήγῃ τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ κατ' εὐτυχίαν μεταξὺ ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους αἱ ἰθνηκαὶ συμφοραὶ ἐπερξένθησαν ἄλλως βαθυτέρον ἢ καὶ ὅ ἐκ τῆς εὐνοῦρου ἡμετέρας συνάδεστος κ. Βουλδέρμου. Ἀνὴρ ὁρσκεινός καὶ ἐνεκα τῆς οἰκικῆς ἀνατροφῆς καὶ ἐνεκα τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς τοῦ μὴ συνεθισμένος νὰ ἀναπνῇ τὸν μεμολυμένον ἀέρα τοῦ κομματισμοῦ καὶ τῆς ἰδιοτελείας ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡμεῖς, οἱ λεγόμενοι ἐλευθεροὶ Ἕλληνες ἐγεννήθημεν, καὶ ἀνετράχμεν, ἡγήθημεν εὐθὺς τὴν θανατηφόρον ταύτην βρώμην, εἶδε τὸ βάρβαρον τὸ ὅποιον ἡσκαίε διὰ νὰ καταπνῇ τὸ ἔθνος ὅλον, καὶ δὲν ἐδίστασεν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν. Ἐμπρός, λέγει, ἡμεῖς οἱ νέοι. Ἐμπρός ὑπὲρ τῆς κινδυνεύουσας πατρίδος. Ἐμψυχώνει τοὺς δισταζόντας, συσπειροῦναι τοὺς στρατιώτας τῶν νέων ἰδεῶν, καὶ ἀναλαμβάνει τὴν κοπιώδη ἐργασίαν τῆς συντάξεως τοῦ καταστατικοῦ τοῦ συλλόγου.

Τοιοῦτοτρόπως, Κύριοι, συνεστάθη ὁ σύλλογος ἡμῶν. Ὁ σκοπὸς αὐτοῦ εἶνε προδιαγεγραμμένος ἀπὸ τὰ ἀνω, τὰ ὁποῖα συνέτειναν εἰς τὴν ἰδρύσιν τοῦ. Θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς ὁρσκειας, διότι ἡ ὁρσκειὰ εἶνε ὁ πρῶτος καὶ ἰσχυρότερος (ἀκολουθεῖ)

Τελευταία ὄρα. Ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, αἱ μετα-
χρῆ τῆς Ἑθνικῆς τραπεζῆς ἔφθασαν 3,080.

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ

ΕΑΡΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

Ἀμέσως κατωτέρω δημοσιεύμεν Β. Διάταγμα τὸ ὁποῖον ἡ Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως τῆς 9 Ἰανουαρίου δημοσιεύει. Ἐπὶ τῇ δημοσίευσί δὲ πρῶτη, ὁρεῖται νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν κ. Γεωργ. Κέρπαν, ὁ ὁποῖος κατόπιν τῶν ἐπανειλημμένων συστάσεων ἡμῶν, ὑπέβαλεν τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα καὶ οὕτω ὁ δῆμος μας ἀπέκτησεν ὅτι, πρὸ πολλοῦ ἐπεθύμα, καὶ πρὸ πολλοῦ ἀπόλυτον εἶχεν ἀνάγκην. Εἰς τὸ εἶξ ἡ δημοσία ἀσφάλεια τοῦ δήμου μας, δὲν θὰ ἔχῃ ἀνάγκη νὰ προστρέχῃ εἰς τὰς ἰδιοτελείας τοῦ ἐκαστοῦ ἀστυνομικοῦ Κυθῆρων, οἱ δὲ κάτοικοι τοῦ δήμου Ποταμίων ἐντὸς ὅρας θὰ δύνανται νὰ ζητῶσι ἐν πίστῃ περιπτώσει, τὴν συνδρομὴν τοῦ ἰδίου ἀστυνομικοῦ Ποταμίων, ὅστις ἐν τῷ μέλλοντι θὰ εἶνε ἀξιωματικὸς καὶ οὐχὶ ἀπλοὶ χωροφύλακες ἀγνοοῦντες ὄχι μόνον τὰ καθήκοντά των ὡς ἀπλοὶ φύλακες ἀλλὰ καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀστυνομικῆς διοικήσεως. Ἐκτὸς δὲ τῶν ὠφελειῶν αὐτῶν, ὁ Ποταμός ἐν τῷ μέλλοντι ἀποκτῇ τὴν μόνον διαμονὴν ἐνός ἀξιωματικοῦ, ὅπερ εὐεργέτημα ὀλίγοι δήμοι τοῦ κράτους ἔχουσι.

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ συνδράματα μας θὰ γνωρίσωσιν ἡμῖν χάριτας διὰ τὰς μετ' ἀποτελέσματος ἐνεργείας ἡμῶν. Ἄνευ τῶν ὁποίων θὰ ἐξηκολούθῃ νὰ ὀρίσται τὸ αὐτὸ καθῆστον, ὅπερ ἐλευθεύει μέχρι σήμερον.

Περὶ μεταβολῆς τῶν ἀστυνομικῶν περιφερειῶν Κυθέρων καὶ Ποταμίων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20 Μαρτίου 1893 ΒΡΠΗ νόμου περὶ μεταβολῆς τοῦ συστήματος τῆς ἀστυνομικῆς διοικήσεως, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ὀρίζομεν ἐν τῷ νομῷ Ἀρχειο-λίδος καὶ Κορινθίας ἀστυνομικῆς περιφέρειας, ἐν αἷς κατὰ τὴν § β' τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ νόμου, τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς, τὰ ἐξῆς :

1) Κυθέρων, περιλαμβάνουσα τὸν δῆμον Κυθηρίων, ἔδραν ἔχουσαν τὴν κοινότητα Κυθήρα. καὶ

2) Ποταμίων, περιλαμβάνουσα τὸν δῆμον Ποταμίων, ἔδραν ἔχουσα τὴν κοινότητα Ποταμίων.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις 5 Ἰανουαρίου 1898.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Γεώργ. Κόρρας

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΑ

Ὁ κ. Νικόλαος Δελακοβίας

— Ἀναχωρεῖ σήμερον διὰ Σμύρνην, ὅπου, ἐν μέσῳ φι-
λάντων συμπολιτῶν ὅς διέλθῃ τὰς ἀποκρίσεις. Ν. Δελακοβίας
Τὸ εἰς Σμύρνην ταξίδιον τοῦ κ. Δελακοβία γίνεται κατ' ἀ-
παύτην πολλῶν ἐν Σμύρνῃ συμπατριωτῶν μας οἵτινες δι' ἐ-
πιστολῶν τῶν πρὸ ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ταύτων. Τῆς
εὐκαιρίας δὲ ταύτης ἐπιφορτισμένος, θέλει γράψῃ ἐν τῇ «Κυ-
θηραϊκῇ Αὐγῇ» ἐπικερχόμενος ἐνταῦθα, πᾶν ὅ,τι σχετίζεται
μὲ τὴν αὐτῇ κυθηραϊκῇ πατριᾷ.

— Ἐκ Σμύρνης ἀφίκετο τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ
ἐγκριτὸς συμπολίτης μας κ. Θεόδωρος Φωτεινός, ὅστις
ἀπέρχεται σήμερον διὰ Κῶντρα μετὰ τοῦ ἀξιολόγου γαμβροῦ
τοῦ κ. Κοσμᾶ Μεγαλοκονόμου ὅστις ἀπὸ Σμύρνης συνοδεύει
αὐτόν. Εὐχαρίστως δραττομένη τῆς εὐκαιρίας ταύτης νὰ
μνημονεύσωμεν εὐφρόνως τὸ ὄνομα ἐγκρίτου οἰκγενεῖας τοῦ
Μυλοποτάμου, τοῦ ὁποῦ τυγχάνουσι μέλη ἐκλεκτὰ καὶ
πολύτιμα ἀμφοτέρω οἱ ἀδελφοὶ Θεόδωρος καὶ Γεώργιος
Φωτεινός. τοῦ τελευταίου ὄντος καὶ δημοτικοῦ συμβούλου
Κυθηρίων καὶ σχεδὸν ἐφόρου παντὸς ἔργου κοινῆς ὠφελείας
διὰ τὸ προσφιλεῖς αὐτοῖς Χωρίον, ὁ Μυλοποτάμος. Εἰς τὸν
ἀπερχόμενον εἰς Κῶντρα κ. Θεόδωρον Φωτεινόν, πατέρα τοῦ
εὐέλπιδος σπουδαστοῦ τῆς Ἱατρικῆς Γεωργίου, εὐχόμεθα ὁλο-
ψύχως καλὸν ταξίδιον καὶ ἐντελὴ ἀποκατάστασιν τῆς υγείας
τοῦ.

— Ἐκ Σμύρνης ὅπου εἶχε μεταβῇ χάριν τοῦ ἀσθενούντος
πατρὸς τοῦ, ἀφίκετο ὁ φίλτατος Γεώργ. Φωτεινός τελειόφοιτος
τῆς Ἱατρικῆς καὶ βοηθὸς τῆς ἐγχειρητικῆς καὶ τοπογραφι-
κῆς Ἀνατομίας, ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Ἀφίκεται ἐκ Κυθέρων τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ἀ-
νεχώρησε δι' Ἀλεξάνδρειαν ὁ κ. Λεωνίδας Δελακοβίας.

— Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν τοὺς ἐν Καραβῇ
τελεσθέντας γάμους τῆς δεσποινίδος Κανέλλη μετὰ τοῦ Γ.
Ι. Φάρου. Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξαν ὁ κ. Λεωνίδας Δε-
λακοβίας.

— Ἀγγέλλομεν εὐχαρίστως τοὺς ἐν Σμύρνῃ τελεσθέντας
ἀρραβῶνας τῆς δεσποινίδος Μαρίας Γ. Στρατηγῶ μετὰ τοῦ
ἀξιολόγου νέου κ. Γ. Κατσούνη. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχό-
μεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— Εὐφροσύνης καὶ ἐν εὐρυτάτῳ κῶλῳ συγγενῶν καὶ φί-
λων ἀνεδέχτο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ θυγάτριον τοῦ φιλέτα-
του Σωτηρίου Τσαμπηρᾶ ἡ προσφιλεῖς αὐτῷ γυναικὶδὲς
κυρία Παναγιῶτα Ἀθανασοπούλου, καλέσας αὐτὴν Κανέλλαν.

— Εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν τοὺς ἐν Πειραιῇ τελεσθέντας
γάμους τῆς καλλιτέρας καὶ σεμνῆς δεσποινίδος Ἑλένης Κυ-
πρίου μετὰ τοῦ κ. Θεόδωρου Παράσχου. Τοὺς στεφάνους ἀν-
τήλλαξαν ἡ κυρία Πάλλη μετὰ τοῦ ἐργαστασιάρχου κ. Λι-
γυνοῦ.

— Μετὰ δὲ μὴν ἀπουσίαν, καθ' ἣν ἐπισκέφθη τὴν Αἴ-
γυπτον τὴν Συρίαν καὶ τὴν Σμύρνην δι' ἐμπορικῆς ὑποθέσεως,
ἐπανήλθε τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ὁ φίλος κ. Ἀντώνιος
Πετρόχειλος, ὁ γνωστότατος συνεταῖρος τοῦ σιταμπορικῶ
καταστήματος ἐν Πειραιῇ κ. Κοσμᾶ Κορωναίου καὶ Σα.

— Ἀφίκετο ἐκ Πόρτ-Σάιτ καὶ ἀναχωρεῖ διὰ Κῶντρα ὁ
κ. Γ. Καλοπαίδης.

— Ἐκ Κυθέρων ἀφίκεται οἱ κ. κ. Παν. Α. Τσιγκούνης
ἐμπορος ἐν Ποταμῷ καὶ ὁ κ. Π. Θ. Μώτης.

— Ἐκ Ρουμανίας ἀφικουμένη ἡ κυρία Ἀρετὴ Φαρδουλῆ,
ἀνεχώρησεν εἰς Κῶντρα μετὰ τοῦ ἀξιολόγου τῆς Γεωργ. Π.
Κατσούνη ἐμπόρου ἐν Κυθήροις.

— Εὐχαρίστως ἐμύθημεν ὅτι ἐν Κυθήροις ἡ ἐξαδέλφη τοῦ
φίλου μας ἀνταποκριτοῦ ἐκ Πειραιῶς κ. Π. Μώτη καὶ σύ-
ζυγος Κωνσταντίνου Μώτη ἔτεκεν ἄρρεν.

— Ἡ ἐπαρχία μας ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἀριθ-
μεῖ ἓνα ἀκόμη ἱατρὸν, τὸν ἀγαπητὸν κ. Κωνστ. Π. Κασσι-
μάτην ἀναγορευθέντα κατὰ τὰς τελευταίας του ἐξετάσεις δι-
δάκτορα τῆς Ἱατρικῆς μὲ τὸν ἐπὶ τὴν βιβλίον Ἀριστο-
τέλους τῶν μελετῶν του καὶ τῆς ἀρίστης ἱατρικῆς μερρι-
σεως του. Εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς εὐτοχεῖς γονεῖς του, καὶ ἀδελ-
φούς πέμπομεν τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας.

— Ἐν Μυλοποτάμῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς δεσποι-
νίδος Μαρίας Ζερβῆ ἢ Ψαρᾶ μετὰ τοῦ Ἰωάννου Κορδῆ ἢ
Ντούρη τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξαν ἡ ἀξιότιμος κυρία Βα-
σιλ. Φωτεινῶ.

— Ἐπίσης ἀγγέλλομεν τοὺς ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ τελε-
σθέντας ἀρραβῶνας τῆς δεσποινίδος Μαρίας Μουλοῦ μετὰ τοῦ
ἀξιολόγου νέου Βασίλ. Στρατηγῶ.

— Ἀφίκεται ἐκ Κυθέρων οἱ φίλτατοι ἀδελφοὶ Στρα-
τηγῶ Ἀλεξάνδρος καὶ Ἀνδρέας ὅστις καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν
ἐν Σμύρνῃ προξενικὴν του θέσιν.

— Ἐπίσης ἀφίκεται ἐκ Κυθέρων ὁ κ. Ν. Ξανθόκης.

— Εἰς τὸν ἀξιότιμον κ. Πιστολάκη γαμβρὸν τοῦ φίλου
μας κ. Παναγ. Βλαντῆ, πέμπομεν τὰ ἐγκάρδια συγχαρη-
τήριά μας διὰ τὴν ἀπάκτην ἄρρενος τέκνου.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τῶν κατὰ καιροὺς ἀρχιερέων τῆς νήσου μας

Ὁ ἀμέσως κατωτέρω δημοσιεύμενος πινὰς ἐμφαίνει πάν-
τας τοὺς ἐπισκόπους τῆς ἐπαρχίας μας, ἀπὸ τοῦ πρώτου γνω-
στοῦ Διονυσίου Στραγγυλῶ ἐκ Ζακύνθου, χειροτονηθέντος τῷ
1572 μέχρι τοῦ τελευταίου Κωνσταντίνου Στρατούλη.

Α'. Διονύσιος Στραγγυλῶς ἐκ Ζακύνθου χειροτο-
νηθεὶς τῷ 1572.

Β'. Μάξιμος Μαργούνιος ἐκ Κρήτης, συγγραφεὺς
καὶ ποιητὴς διάσημος χειροτονήθη τῷ 1589 καὶ ἀπεβίω-
σεν ἐν Κρήτῃ τῷ 1602.

Γ'. Διονύσιος Κατυλιανὸς ἐκ Ζακύνθου, χειρο-
τονήθη τῷ 1611 καὶ ἀπεβίωσεν ἐν Κυθήροις τῷ 1633.

Δ'. Ἀθανάσιος Βαλερειανὸς χειροτονήθη τῷ
1635.

Ε'. Σοφρόνιος Πάγκαλος χειροτονήθη τῷ 1635.

ΣΤ'. Φιλῶθεος Δαρμάριος χειροτονήθη τῷ 1674.

Ζ'. Νεκτάριος Βενιέσης ἀγνωστον τυγχάνει τὸ ἔ-
τος τῆς τε χειροτονίας καὶ τοῦ θανάτου του.

Η'. Νεόφυτος Λεβούνης.

Θ'. Νεόφυτος Καλούδης Μιχαήλης, ἀποβιώσας
τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1781 ἔζησε ὡς ἐπίσκοπος Κυθέρων ἔτη
5 καὶ μῆνας 5.

Ι'. Νικηφόρος Μόρμουρης ἀδελφὸς τοῦ ἱεροφύλα-
κός τοῦ δόκτορος Γεωργίου Μόρμουρη, χειροτονήθη τῷ 1781.

ΙΑ'. Γρηγόριος Κασσιμάτης.

ΙΒ'. Ἀνθόμιος Λεβούνης θανὼν τῷ 1816.

ΙΓ'. Προκόπιος Καλλωνῆς χειροτονήθη τῷ 1824
ἀπεβίωσε τῷ 1855.

ΙΔ'. Εὐγένιος Μαχαιριώτης χειροτονήθη τῷ
1857 ἀπεβίωσε τῷ 1876.

ΙΕ'. Κωνσταντῖνος Στρατούλης χειροτονήθη τῷ
1882 ἀπεβίωσε τῷ 1892.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν Κατυλιανῶ καὶ Βαλερειανῶ ἐπε-
σκευάσθη ὁ τότε ἐρεπωμένος ναὸς τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ὡς
ἐμφαίνεται ἐκ τῆς πλακῆς ἥτις εὐρίσκεται ἀνωθεν τῆς κυρίας
εἰσόδου τοῦ ναοῦ καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑπάρχει χαραγμένον τὸ
στέμμα τοῦ ἐτέρου τῶν ἐπισκόπων Βαλερειανῶν.

Μέχρι τοῦ ἔτους 1674 ἀρχιερεῖς τῆς νήσου ἐγένοντο ἔξ-
ονοι ἀπὸ τοῦ ἔτους ὅμως ἐκείνου οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ὁμο-
φώνως ἐζήτησαν δι' ἀναφοράς των, ἣν ὑπέγραψαν ἅπαντες
οἱ πρόκριτοι καὶ ἱερεῖς τῆς νήσου καὶ τὴν ὁποίαν διέδωκαν
εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Βενετίας, ὅπως ἀρχιερεῖς χειρο-
τονῶνται συμπολίται των, δυνάμενοι καὶ τὸν τόπον καὶ τοὺς
ἀνθρώπους καλῆτερον νὰ μελετῶσι κ.τ.λ. ὅπερ καὶ ἐπέτυ-
χεν διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Φιλοθέου Δαρμαρίου, ἀπαλαύοντος
τότε γενικῆς ὑπολήψεως.

Φρονούμεν ὅτι καιρὸς ἐπέστη ἵνα καὶ οἱ σημερινοὶ κάτοι-
κοι τῆς νήσου ζητήσωσι δι' ἀναφοράς των, ἣν νὰ ὑπογρά-
ψωσι πρῶτα-πρῶτα οἱ δύο ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπαρχίας μας,
κατόπιν οἱ ἱερεῖς τῆς νήσου καὶ ἀμφοτέρω οἱ ὅμοιοι, ὅπως
διορισθῇ ἐπίσκοπος τῆς χειροτονήσεως θέσεως παρ' ἡμῶν
ὁ μόνος ἱκανὸς, ὁ ἀρμοδιώτατος πάντων, ὁ τὴν νήσον μας ὅσον
ὁλοῦς τὴν κληρικὴν μας γυνώσκων, ὁ ἐπὶ 35 περίπου ἔτη
τὴν ἐκκλησίαν ὡς κληρικὸς ὑπηρετῶν καὶ ἐπὶ εἰκοσαετίαν πα-
ρίπου τὴν ἐπισκοπὴν τῆς νήσου διαθύνων, διότι ἀπὸ τοῦ
Μαχαιριώτη καὶ ἐντεῦθεν, αὐτὸς ἦν ἡ ψυχὴ τῆς ἐπισκοπῆς,
αὐτὸς ὑπῆρξεν, οὕτως εἰπεῖν, ὑπεπίσκοπος. Πρόκειται περὶ
τοῦ καὶ νῦν τὴν ἐπισκοπὴν διαθύνοντος τόσον ἐπιτυχῶς Σα-
μουὴλ Ζάνε, οἰκονόμου τῆς Ἐπισκοπῆς μας, οὗ καὶ τὴν
προαγωγὴν εἰς ἐπίσκοπον Κυθέρων εὐχόμεθα ὁλοψύχως, ἐπ'
ἀγαθῇ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς συμπατριωτῶν μας.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Σελίδες ἐν διαφόρουσαι

«Ὁ συγγραφεὺς τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος του ἐκπληροῖ ἱερὸν
πρὸς αὐτὴν χρέος» (Lavissee)

Ἐγγράφα ἐξιστοροῦντα τὴν κατάστασιν τῆς νήσου
κατὰ τὸν Μεσαίωνα.

(Κατὰ μεταφράσιν ἐκ τῶν μνημῶν Ἑλληνικῆς
ἱστορίας Κ. Σάββα.)

Οἰκονομία Βενιέρας—Κασσιμάτης

Διακρίσεις νήσου ὑπὸ τῶν Βενιέρων κ.τ.λ.

Χειρῶν ἐκ τῆς Μαρκιανῆς Βιβλιοθήκης.

(συνέχεια τῆς ἀριθ. 4).

Τοῦ Μουσείου ἐπιζῶν οὐδὲ καὶ κληρονόμος σήμερον εἶναι
ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Σαβαστιανὸς, τοῦ δὲ Ἰωάννου Φραγκίσκου ὁ
Λαυρέντιος καὶ διάδοχος τούτου, ὁ ἑγγονὸς τοῦ Ἰωάννης

Φραγκίσκος, ὅστις ἐλπίζει νὰ κληρονόμησιν μέγα μέρος τῶν
δικαιωμάτων καὶ τῆς κατοχῆς τῶν εἰκοσι καὶ ἐνὸς κλήρων
καθόσον οὕτως ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Σαβαστιανὸς ἐκ πατρὸς μικρὸς
θεῖος του, οὕτως ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Βενιέρης τοὺς δὲ κλήρους
ἐκείνους ἔχει μόνον νὰ διανεμῇ μὲ τοὺς υἱοὺς τοῦ ἀπο-
θανόντος Δανιὴλ, ἅπαντες μὲν ταῦτα οἱ εὐγενεῖς οὗτοι
ζῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἴνε δὲ κύριοι καὶ ἐξουσια-
σταί. Οἱ δὲ κάτοικοι νησιῶται μὲ ἡλαττωμένα βάρη,
ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς ἰδιοκτησίας εὐδοκίᾳ τῶν εἰρημένων κυ-
ρίων καὶ τῆς Γαληνοτάτης Πολιτείας ἐκ πολλῶν ἀρχαίων
δουλειῶν καὶ πληρωμάτων, διότι ὁ Βλάσιος καὶ οἱ κατὰ τοὺς
πρώτους χρόνους διόδοχοι κληρονόμοι του ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον εἰσέπρατον τὰς προσόδους τῶν κλήρων των διὰ μέσου
ἐπιτρόπων καὶ ἀντιπροσώπων, ἡ δὲ μερίς του αὐτῆς τῆς νή-
σου πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπωνομάζετο (Κοιμεσάρια) τούτεστιν
ἡ μερίς τοῦ οἴκου τῶν Βενιέρων, τῆς ὁποίας τὰ ἔτη πρὸ
ἀμνημονεύτων χρόνων ἀμετατρέπτως ἐτέθησαν καὶ ἀπαράλ-
λακτα ἐτηρήθησαν ἕως σήμερον.

Ἡ νῆσος αὕτη καταλαβούσα καὶ ὑποστῶσα τοσαύτας
μεταλλάξεις δυναστῶν καὶ κυρίων, ἐμεινεν ἐπὶ τέλους ἐκτός
τῆς κυριαρχίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συγκαληρῶν Βενιέρων,
καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ σκέπην τῆς Γαληνοτάτης τῶν
Βενετῶν Πολιτείας.

Πλησιάζοντες εἰς τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας μας, ἐπιτραπήτω
ἡμῖν νὰ εἰπωμεν μόνον ὅτι, ἐκ τῆς ὑποταγῆς αὐτῆς ὑπὸ το-
σοῦτων ἀρχαίων δυναστῶν εὐρέθῃ ἐλθεῖν ἐκείνη διὰ μακρὰς
σειρὰς αἰώνων καὶ σχεδὸν ἀδιακόπως εἰς τὴν λαοφυραγωγίαν καὶ
ἐρήμωσιν ὑπὸ τῶν πειρατῶν, ἐπὶ δὲ πλείοτερον κατὰ τὸν
τελευταῖον τουρκικὸν πόλεμον καθ' ὃν ἐπὶ τὰς χιλιάδας ψυχῶν,
ὡς ἡ γενικὴ σφαγή, ἡ μαζικοποίησις εἰς τὸ Φρούριον τοῦ
Ἁγίου Δημητρίου καὶ ἡ ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη. Κατὰ τὸν
αὐτὸν χρόνον ἐκτελέσθη καὶ καταστράφη ἡ κοινότης Κα-
ψαλίου, ἐλαφρογενήθη καὶ καταβῆ ἐπίσης ὁ Μυλοποτά-
μος, ἕτερον Φρούριον ἐπὶ τῆς νήσου. Ἐκ τῆς καταστροφῆς
τῶν δυστυχῶν νησιωτῶν ἐμεινεν μόνον αἶων καὶ ἀσφαλὲς τὸ
Φρούριον τούτου, μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ καταφυγόντων ὀλίγων
οἰκογενειῶν, ὑπέκυψε δὲ καὶ αὐτὸ μετέπειτα εἰς τὰς ἐπα-
νεληλυμένους ἐξόδους τῶν πειρατικῶν πλοίων.

Δὲν δύναται τις θῆναι ἡ ἀμφιβολία ὅτι ταῦτα πάντα συμ-
βαίνον ἐκ τινος μυστηριώδους ἀπειλῆς τοῦ Διός, ὀργισθέν-
τος πλοῦτος κατὰ τῆς νήσου ταύτης ἕνεκα τῆς ἀκατανόμα-
στου πράξεως; ὁλοκλήρως τῆς ἐκ τῶν παραλλίων τῆς νήσου
κατὰ τὴν τελευταίαν τῶν ἀρχαίων Διονυσίων καὶ Παναγύρεων
ἀρπαγῆς τῆς κῆρας τοῦ Ἐριγδούπου καὶ νεφεληγερέτου θεοῦ
ὑπὸ τοῦ Πάριδος ; ; ;

Τέλος τῶν ἐκθέσεων.

Ἀπὸ τοῦ προσερχομένου φύλλου ἀρχίζομεν δημοσιεύοντες τὴν
Ἱστορίαν τῶν Κυθέρων, λαμβάνοντες αὐτὴν ἐκ
τοῦ ἀνεκδότου χειρογράφου, τοῦ ἐκ Κρήτης Ἰωάν. Μιχαήλ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Σιταγορά.

Μολοντί ἐξωτερικαὶ εἰδήσεις ἔφεραν τὰ σιτηρὰ ὑποτη-
ριγμένα εἰς τὰς πηγὰς, εἰς τὴν ἀγορὰν μας οὐδεμίαν μετα-
βολὴν ἐπέλθεν εἰς τὰς τιμὰς, καθόσον ὀλίγισταί πράξεις ἔλα-
βον χώραν κατὰ τὸ λήξαν ὀκταήμερον. Ἐπωλήθησαν δὲ
οἷτες Τσίχαν. 59 πρὸς λεπτ. 50. Ἰσραηλίου λίθρ.
54 1/2—55 πρὸς λεπτὰ 43 1/2—45. Ἀπαλὰ Πύργου
44—44 1/2 ἀνάλων μὲ σκόντο 30)0. Ἡ δὲ παρακατα-
θήκη ἀνέρχεται εἰς 340,000 κολλὰς.

Ἄλευρα. Καὶ αἱ τιμαὶ τῶν ἀλευρῶν μένουσιν ἀμετά-
βλητοι ὡς ἐξῆς. Σιταγορά 63 1/2—64 AAA 60—60 1/2
AA 58—58 1/2.

Ἀ ρ α β σ ι τ α ς. Συνεπεία μεγάλῃς ζητήσεως οἱ τι-
μαὶ εἶναι ὑποστηρικτικαὶ ἐπωλήθησαν δὲ ὡς ἐξῆς. Βάρνας
πρὸς λεπτ. 21 1/2 πρὸς λεπτ. 20 1/2

Ἀποικιακά.

Ζαχαρίας 164—165 Καρφίδες 3,40—3,60 Ὀρίζια
καρολίνα διαμάντι 128—130 000 110—115. Ἰαπωνίας
100—102. Ὀρίζια Ἀμβούργου 78—80. Ἀγγλίας 68
—69. Πιπέρια 3,10—3,20. Κόλλα Κόλλανς 1,40 Γαλλῆς
1,05. Κατέλλαι 3,50—3,60 Λιβάνια 1,25—1,35. Στρα-
τόχαρτα 15,60 ὁλοῦς γαλλ. 22,50. Σιταγορά Εὐρώπης
250—260 ἑγχώρια 2—210 μερίδια πρὸς 2,20 Λομπάρδο
2,40. Σιδοὶ στερεὰ 11,50—12,50 ρουσσ. 12—13 καυ-
σικαὶ 18—21. Σαρδελλαὶ 78—82. Ταρμαὶς 190—205
τράντζιτο ἐλευθεροὶ 2,20—2,35 γλῶσσαι 2,30—2,45 Ὀκ-
ταπὸδα 4,05 χαλβίδες 1,40—1,60.

Σ α π ω ν α ς. Κερκίρας ὁ στατήρ 35—36 Ζακύνθου
(Μπαζιέννης) 52—53 πράσιος 76—92.

Ἐ λ α β σ ι τ α ς. Αἱ τιμαὶ τούτων χαλαρὰ μὴ ὑπαρ-
χούσης ζητήσεως, ὀλίγισταί δὲ πράξεις ἐσημειώθησαν ἐπὶ
Γυθείου πρὸς 160—166 κατὰ ποιότητα.

Ἐν Πειραιῇ τῇ 2 Φεβρουαρίου 1897.

Π. Θ. Μώτης.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τῆς 2 Φεβρουαρίου

Ὁμολογίαι ἐθν. Τραπεζῆς	648
Μετοχὰι » »	2,960
Συνάλλαχ. ἐπὶ Γαλλίας	1,53
Λίρα Ἀγγλίας	38,85
Εἰκοσφορὰκτον	30,40